

1

Hvordan komme i gang

Da jeg ændrede mange af mine hundepatienters foder til rå kødfulde ben og en lille smule madrester, fik de et nyt liv og blev som hvalpe igen. Hvalpe, der startede på et mere naturligt foder, voksede sig sunde og stærke, og de havde sjældent brug for dyrlægen. Måske skulle jeg ikke være blevet overrasket; for naturen udretter mirakler på mange forskellige måder, og et foder bestående af rå, kødfulde ben plus en smule madrester tilnærmer sig det foder, som hundedyr, der lever i den fri natur, ernærer sig af. Hvordan og hvorfor naturligt foder udretter mirakler, er spørgsmål, der kræver svar. Indtil da kan vi drage nytte af fordelene ved at fodre vore hunde med rå, kødfulde ben.

Denne tilbage-til-det-basale fremgangsmåde bringer os i kontakt med vore hundes indre behov, – og det er nemt.

Gennem hele bogen refererer jeg til naturen som læremester, så hvis du løber tør for svar, kan du også blot henvise til naturen. Indtil du får opbygget tillid, kan det være en god ide for dig at dele dine opdagelser. ”Tænk på naturen” og fortæl det til dine venner og naboer, når du gerne vil have dem til at ”smage og dufte” det enkle og være med til at fodre hunde på en naturlig måde.

Lige så snart du begynder, vil der være mange ting, der kan hjælpe dig til at styrke dit engagement:

- Synet af veltilfredshed i lodne ansigter.
- Den tilfredsstillende knasende lyd af tænder der knækker ben.
- Slanke, veltilpassede, vidunderlige dyrevenner, som er fri for udmarvende sygdomme.
- Dyrlægeregninger der væsentligt nedsættes eller helt forsvinder.
- Naturlig kost er også opkvikkende for mennesker.

Du vil sætte pris på at naturen ikke klistrer etiketter på ting eller skelner mellem foder og medicin. Naturligt foder helbreder og forebygger en lang række sygdomme – det er den ideelle medicin.

- Du vil tage afstand fra den kommercielle junkfood-industri (foder med lav næringsværdi) og dyrlægeprofessionens karrusel og blive en del af en bevægelse for en bedre verden, som er fri for dårligt helbred og lidelse.
- Du vil opbygge tillid som et resultat af din øgede forståelse for og tættere kontakt til naturen.

Det er ikke noget nyt

Det er ikke noget nyt, det er bare sådan at vi har glemt det og ladet kommercielle interesser tage kontrollen. Hippocrates, den berømte græske læge i det 5 århundrede før Kristus sagde:

Lad din medicin blive i apotekerens krukke, hvis du kan helbrede dine patienter med mad.¹

Dyr der lever i naturen, ved instinktivt, hvad der er godt for dem. Hvis de ønsker at forblive sunde, har de brug for at spise sundt. Derfor ser vi at løven er villig til at stå ansigt til ansigt med en fuldvoksen bøffel- tyr. Tænk hvis din middagsmad - 900 kg muskler og knogler – kom buldrende mod dig fast besluttet på at jævne dig med jorden. For de store katte, kræver vigtigheden af korrekt føde at de løber denne risiko hver eneste gang, de føler sult.

Ulve, forfædrene til vore domesticerede hunde, bliver på samme måde drevet til uhyre anstrengelser i deres søgen af rigtig næring, således at de vedvarende kan opretholde sundheden. At trave gennem dyb sne koster energi og så snart de er så tæt på at de kan slå ihjel, er der stor risiko for skader fra de skarpe hove og horn.

I Australien lever Dingoer – hunde der undgik domestifikation - et hårdt liv i bjergene og på tørre græsningsarealer. Intet slumretæppe foran kaminen om vinteren eller aircondition om sommeren til dem. I stedet for er de afhængige af at fange den rigtige føde til sikring af overlevelsen og en mulighed for at reproducere sig selv. I områder, hvor der findes masser af får og geder, som er lette at fange, vil flokke af dingoer stadig have præference for at jage kænguruer og harekænguruer.² Ja; det handler om kvaliteten af kødet og benene. Dingoers naturlige instinkt driver dem til at bruge mere energi til at finde det bedste – kvalitetsfoder og medicin har sin pris.

Hvis du ser Discovery Channel på TV, vil du se carnivore udføre, hvad naturens hensigt er – fange og konsumere hele dyr af andre arter. Hvis vore hunde havde muligheden herfor, ville de også gøre det.

*NB: Fange hele dyr (carcasses), ikke kød. Vores navn for jagende dyr (prædatorer) er carnivore, hvilket betyder kødædere. Men det er kun en halv sandhed. Hvis vi fodrer løver, ulve eller hunde med kød og kød alene, vil der opstå problemer. Det er essentielt at prædatorers føde også består af masser af knogler, således at deres egne knogler vokser sig stærke. Hvis vi benævner vore prædatorer som *carcassivores* vil jeg tro at vi allerede er halvvejs i vor forståelse af deres foderbehov og således parate til at imødekomme disse behov – hele dyr af andre arter.*

På dette punkt vil du måske føle dig lidt usikker. Chancerne for at du og din hund lever på et civiliseret sted langt fra vildmarken på Discovery Channel er mere reglen end undtagelsen. Tag det helt roligt. Vi har brug for et fast fundament. Vi har brug for at etablere det som naturen havde i tankerne. Så snart vi har gjort det, har vi en solid base på hvilken, vi kan bygge et alternativ af rå, kødfulde knogler og madrester. Et alternativ som er nemt, økonomisk og effektivt for den moderne hundeejer.

Kemi og fysik – foder og medicin

Lad os for et øjeblik overveje, hvad vildtlevende rovdyr opnår, når de æder hele dyr af andre arter i modsætning til dåsefoder eller tørfoder fra sækken – det såkaldte foder, men ikke medicin for det gennemsnitlige domesticerede kæledyr.

Kemikalierne, dem vi kalder dem for næringsstoffer, i hele dyr er ideelle til at opfylde behovene for at kunne danne energi og vækst, og til reparation af kroppens celler og væv hos carnivore. Men det er mere end det, den rigtige kvalitet og kvantitet af næringsstoffer sikrer tip top funktion i alle kroppens systemer. Og det er hvad vi forstår ved at *være sund* – kropssystemer uden påvirkning af stress, der fungerer godt og støtter hinanden. Derfor kan vi sige at den korrekte føde giver *medicinske* fordele.

Naturens storslåede design inkluderer også fødens fysiske form og konsistens. Carnivore har brug for næringsstoffer – proteiner, fedtstoffer, mineraler, vitaminer og sporelementer – og disse næringsstoffer skal være rå, seje og tygbare.

Ved at flå, rive og knuse sig vej gennem seje og tygbare dyrekroppe (eller store stykker af rå kødfulde ben) vasker, skrubber og polerer carnivore også deres tænder og tandkød. Vi mennesker sørger for mundhygiejne ved at børste tænder og bruge tandtråd efter vi har spist. Carnivore børster og bruger tandtråd *når de æder*. Rene tænder og tandkød er en essentiel del af hvad det vil sige at *være sund*.

De fleste kæledyr der fodres med forarbejdet foder, har beskidte, plakbelagte tænder og betændt tandkød. Bakterierne i plakken producerer stinkende luftarter – det er herfra begrebet ”hundeånde” kommer. ”Hundeånde” er slemt nok, men det er virkningen fra de syge tænder og tandkød, periodontitis (peri=omkring – odontos=tand), på resten af kroppen, der er den primære årsag til bekymring. Forskning viser at dyr med periodontitis er mere tilbøjelige til at have lever-, nyre- og immunsystemproblemer. Angrebne dyr bliver ofte fanget i en sygdomsmæssig nedadgående spiral.

At rive og flå råt kød fra benene kræver tid og kraftanstrengelse – og giver derfor andre fordele. Musklerne i kæberne, nakken og brystet trænes og styrkes, fordøjelsessafterne flyder, nervesystemet og immunsystemet får et kick.⁴ Livskraften hos carnivore styrer dem til at fortære hele dyr. Rivning og flåning af deres føde stimulerer gennemstrømningen af kemikalier i hjernen som hjælper med til at styrke hormon- og immunsystemet – dette er essensen af velvære og trivsel.⁵

Fordøjelsesenzymer i mavesækken og tarmene er designet til at forarbejde føde af den korrekte kemiske og fysiske sammensætning. I colon (tyktarmen) har sunde dyr en stor forekomst af bakterier, der er nødvendige for de sidste fordøjelsestrin. Når den korrekte kemiske og fysiske balance er i uorden, vil uvelkomne bakterier formere sig i hastigt tempo – hvilket resulterer i dårlig lugt, diarré og det, der er værre.⁶

Har du bemærket de nævnte egnede næringsstoffer inklusiv proteiner og fedtstoffer, men at kulhydrater ikke er nævnt? Det er fordi hunde ikke har noget kendt behov for kulhydrat i deres foder.⁷ Kulhydrater kommer fra stivelse i kornprodukter og sukkeret i frugt. Cellulose, en anden slags kulhydrat, giver planterne deres fibrøse (trævlede, trådede) struktur og er årsag til planteædernes omfangsrige afleveringer af afføring. Hvis du ind i mellem giver din hund et par pastaskruer eller en skive brød, gør det

ikke megen skade. Det er først, hvis det bliver til regelmæssig fodring med kommercielle kornproduktbaserede fodertyper – der hverken er kemisk eller fysisk velegnet – at det volder intens skade.

Kornprodukter i forarbejdet foder fordøjes dårligt og fører til en stor mængde blød afføring, der forurener hundeskove, parker og haver verden over. Dyr der fodres med hele rå dyrekroppe eller et foder baseret på rå, kødfulde ben, producerer kun en brøkdel affaldsstof. Lugten er minimal og afføringen bliver kalkhvid ved solens påvirkning.

Sund skepsis

Hvis naturen gør det så rigtigt, hvordan kan vi så, som samfund, gøre det så forkert? Forskellige svar kan fremhæves, men en almindelig fællesnævner synes at være vores malplacerede tillid til de såkaldte ”eksperter”.

Gennem menneskets evolution forsynede vore forfædre, som levede i huler og selvgjorte hytter, forfædrene til den moderne hund med en excellent kost – hele dyr når de var tilgængelige og i modsat fald med rå, kødfulde ben, indmad og madrester. Chancerne for at vore forfædre tænkte lidt eller intet over hvad de fodrede deres hunde med er stor. De gjorde hvad der forekom naturligt.

For os, er vore tanker og handlinger betinget af eksperternes ord. Vi diskuterer fodring, ikke i termer om, hvordan vi smider hele dyr ud af hulen, men i termer af kalorier, proteiner og fedtstoffer og en vrimmel af specialiserede begreber implanteret i vore sind af eksperter.

Når det drejer sig om de praktiske aspekter af det at fodre vore kæledyr, har kæledyrsfoderindustrien og deres eksperter taget ordet. Emballerede, tilberedte, pulveriserede kornprodukter i dåser og poser forlader transportbåndet og står som iøjnefaldende placeret på supermarkedets, dyrehandlernes og dyrlægernes hylder. Eksperter indenfor reklame og marketing bearbejder TV- reklamerne og eksperter, der arbejder i det offentlige tjeneste godkender produktionen af uegnede, sundhedsskadelige produkter via en konstant salgsfremmende strøm af fejlinformation.

Efterhånden som årene går og vore kæledyr bliver syge med hjerteproblemer, nyresygdomme, immunsygdomme, hundeånde og hudsygdomme overtager dyrlægerne kontrollen. Sjældent, hvis nogensinde, er det det menneskeskabte og skadelige foder der udråbes som årsagen til sygdommene, tværtimod giver (mange) dyrlægeeksperter kroppens systemer skylden. De siger: ”Et svagt hjerte”, ”et defekt immunsystem”, ”nyresvigt”. Og når dyrlægeeksperterne ikke kan standse strømmen af syge og afrakkede dyr, råber de på mere forskning og åbner flere dyrlægeskoler for at uddanne flere eksperter.

Ja, i dag ved vi at vore forfædre, der domesticerede ulven og derefter udviklede de hunderacer, vi kender i dag, gjorde hvad der faldt dem naturligt, uden eller næsten uden udgifter, og den føde, de gav dyrene, udrettede mirakler. Vi sætter vor lid til eksperterne og betaler en høj pris. Vore kæledyr betaler med deres liv.

Hvordan er det så muligt at gøre sig fri af denne massive fejlinformation, som binder os til disse ”eksperter”? Jeg foreslår, at vi udvikler en sund skepsis – en villighed til at tvivle på alle aspekter af vor kulturelle betingning – lade vore sind rejse tilbage til tiden, hvor naturens lærdom var den første og eneste instruktionsbog. Derudover vil jeg foreslå ”learning by doing” – ligesom når et lille barn tager sine første skridt. Kom ud af starthullet og snart vil du sole dig i dine nyopdagede færdigheder.